

vanlig Taleblomst ogsaa i det parlamentariske Liv: Jeg skal ikke komme ind paa — hvorpaa man i høj Grad kommer ind paa det. Men jeg kan ikke have noget imod, at det ærede Medlem gjorde det, jeg skal blot i den Anledning henvisse til, hvad Betænkningen, altsaa ogsaa det ærede Medlem, siger derom. Betænkningen siger i sin Indledning, at der blev „nedsat et Underudvalg, der efter adskillige Møders Afholdelse naaede til et Udkast for en ændret Form af Lovforslaget, men efter at det havde vist sig, at der ikke kunde opnaas Enighed, har Udvalget delt sig i et Flertal“ o. s. v. Den Mulighed, som det ærede Medlem antydede, viste sig altsaa at være en Umulighed — det siger Betænkningen. Jeg skal — nu vil jeg, men kun i ganske ringe Grad, efterligne det ærede Medlem — tilføje, at overfor visse Bladmeddelelser om, at mine to ærede Ministerkolleger, Finansministeren og Trafikministeren, og jeg paa et givet Tidspunkt skulde have været uenige, kan jeg konstatere, at vi paa ethvert Tidspunkt har været fuldkommen enige.

Flere ærede Talere har antydnet, at med denne Forhandling her i Aften var Forhandlingen ikke afsluttet, men at den kunde fortsættes; det vil med andre Ord sige, at man stiler hen imod et Fællesudvalg. Under disse Forhold vilde jeg anse det for ubetimeligt, om denne Forhandling blev meget vidtløftig, og jeg vilde anse det for urigtigt, om jeg udtalte mig alt for detaljeret om Enkeltheder i de foreliggende Ændringsforslag; jeg tror, det vil fremme de Muligheder, der maaske og forhaabentlig endnu er til Stede for at naa en Overenskomst, bedst, om jeg udtaler mig saa kortfattet som muligt og gaar saa lidt som muligt i Detailler.

Ogsaa her maa jeg dog gøre en Bemærkning, men den skal heller ikke blive meget vidtløftig, til det ærede 3die Medlem for 4de Kreds, Udvalgets Ordfører (Stensballe). Det ærede Medlem sagde i Overensstemmelse med en længere Udvikling i Betænkningen, at der kan være en vis Fare ved at fremme almindelige normale offentlige Arbejder, thi derved kunde det hændes, at den ekstraordinære Arbejdsløshed, som nu er erklæret i visse Fag — og han tænkte særlig paa Arbejdsmandstageret —, vilde ophøre, og saa vilde de paagældende Arbejdere blive daarligere stillede, end de nu er, da de jo saa ikke vilde kunne faa ekstraordinær Understøttelse. Det undrer mig i høj Grad at høre denne Betragtning fremført netop fra den Side, thi den offentlige Mening vil van-

skeligt kunne se nogen Ulykke i, at der sættes saa mange offentlige Arbejder i Gang, at vi kan ophæve den ekstraordinære Understøttelse i visse Fag. Nu ved jeg meget vel, at det ærede Medlem er en kyndig og velanset Specialist i Arbejdsløshedsspørgsmaal — det ærede Medlem har jo bl. a. Sæde i C-Nævnet, jeg ved, han kender alle Finesser, og jeg ved ogsaa godt, hvad han tænker paa —, men jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret. Efter den sidste Opgørelse, i Mandags, er der ca. 16 000 arbejdsløse Arbejds mænd mod 11 000 i Oktober Maaned, og Stigningen fra Maaned til Maaned — det kan allerede nu konstateres — er stærkere end normalt. Man kan derfor forudse en saadan Stigning i de kommende Maaneder, at selv om der bliver sat et meget betydeligt Antal offentlige Arbejder i Gang, vil det — og jeg tilføjer: desværre — efter al Sandsynlighed ikke kunne medføre Ophør af ekstraordinær Arbejdsløshed i dette Fag. Ekstraordinær Arbejdsløshed i et Fag erklæres jo, naar Fagets Arbejdsledighed er mere end 50 pCt. højere end den normale Lødig- heds, der er beregnet efter de sidste 14 Aar Maaned for Maaned, idet man udskyder de to højeste Tal. Nu er der erklæret ekstraordinær Arbejdsløshed i dette Fag, og der kan sættes mange, mange Tusinde i Arbejde, saaledes som Forholdene udvikler sig med en stadig unormal Stigning, uden at det — desværre, siger jeg igen — bliver muligt at ophæve den ekstraordinære Arbejdsløshed i dette Fag. Lad os imidlertid tænke os, at det kunde lykkes, saa skulde der gaa to paa hinanden følgende Maaneder, hvor Procenten kom ned under det, jeg her har nævnt, før den ekstraordinære Arbejdsløshed skulde bringes til Ophør. Men endelig vilde der da være en Mulighed for at bevare den ifølge Arbejdsløshedslovens § 28, Stk. C, idet den kan bevares, naar over Trediedelen af de ledige har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse; det staar endogsaa, hvad det ærede Medlem ved bedre end nogen, i en saadan Form, at det er et Moment, der skal lægges særlig Vægt paa; men i ganske særlige Tilfælde kan Socialministeren ogsaa alligevel erklære ekstraordinær Arbejdsløshed. Ærede Medlemmer vil se, at der er saadanne Muligheder for at bevare den, at der ikke er Spor af Sandsynlighed for, at den hurtigt skulde bringes til Ophør. Men sker det endelig, var det da kun en Lykke. Endelig kommer dertil, hvad der ogsaa er det ærede Medlem velbekendt, at Arbejds- mændenes Arbejdsløhedskasse netop i de sidste Aar har delt sig i 3 Brancher, en Branche for Løsarbejdere, og dertil hører